

Interjú Dr. Szuchy Róbert egyetemi docenssel, a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar 2016. szeptember 1-jével kinevezett oktatási és tanulmányi dékánhelyettesével.

DVI: Tisztelettel üdvözlöm Dékánhelyettes Úr!

Kérem, mondjon pár szót magáról, az Egyetemen folytatott eddigi munkájáról, tapasztalatairól.

SZR: Miskolcon végeztem a Miskolci Egyetem Állam-és Jogtudományi Karon, jogász szakon és később itt szereztem PhD fokozatot is, a jogi diploma megszerzését követően a francia kormány ösztöndíjával volt szerencsém Franciaországban, Nancy-ban tanulnom és ott master diplomát szereztem. Ezt követően Belgiumban, Brugge-ben dolgoztam három éven keresztül a College of Europe-ban kutatóként. Az egyetemi munka mindig is nagyon fontos volt számomra, hiszen már egyetemi hallgatóként bekapcsolódtam az ottani Kereskedelmi Jogi Tanszék működésébe, amit akkor Dr. Miskolczi Bodnár Péter professzor úr vezetett. Az oktatás iránti szenvedélyem ide vezethető vissza.

Belgiumból 2008-ban tértem vissza Magyarországra, azóta a hazai felsőoktatásban dolgozom. Tanítottam a Budapesti Corvinus Egyetemen, majd ezt követően 2009-től először megbízott, majd pedig főállású oktatóként oktatok itt a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar Kereskedelmi Jogi és Pénzügyi Jogi Tanszékén (előtte Kereskedelmi Jogi Tanszék). Alapvetően a jog és az egész jogászkodás olyan terület, amit vagy szenvedéllyel lehet csinálni, vagy sehogy. Gyakorlatilag a jog, a tudomány, illetve a jogi tevékenység az ember egész életét áthatja, és ha valaki ezt a tevékenységet végezni akarja, gyakorlatilag csak kellő szenvedéllyel és alázattal lehet csinálni. Azt gondolom, hogy a jogász hivatás és különösen az a terület, amivel én foglalkozom, annyira változatos és színes, amely okán azt mondhatom, szerencsésnek érezhetem magamat, hogy ilyen sokrétű feladatokkal szembesülök nap, mint nap – kétszer ugyanaz az ügy nem talál meg. Viszont nyilvánvalóan ennek az az ára, hogy nagyon komoly körültekintést és figyelmet igényel.

Egyetemi oktatói pályám mellett szakvizsgázott ügyvédként ügyvédi irodát vezetek, feleségemmel, aki szintén ügyvéd, és üzlettársaimmal közösen. Ugyanazon a területen praktizálok, amelyet tanítok. Ez azért jó, mert megkönnyíti, hogy kövessem az eseményeket,

másrészről viszont úgy gondolom, hogy a gyakorlati tudást, amit napi szinten elsajátítottam, az oktatásban is átadom.

Az üzleti jog mellett tíz éve elsősorban energetikai jogi ügyekkel foglalkozom, illetve energetikai jog tárgyú kutatásban is részt vettem. Számos publikációt írtam a területen, szakmai rendezvények rendszeres meghívottja vagyok.

DVI: Mi motiválta a dékánhelyettesi pozíció betöltésére?

SZR: Nagy megtiszteltetés volt Dékán úr megkeresése. Amikor felkért arra, hogy ellássam ezt a pozíciót, rövid gondolkodás után elfogadtam. Úgy gondolom, hogy az a tapasztalat, amit az elmúlt tíz évben szereztem különböző felsőoktatási intézményekben, nagyon jó rálátást biztosítottak arra, hogy milyen irányba tart a hazai és külföldi felsőoktatás, valamint a Károlin kellő időt töltöttem el ahhoz, hogy megismerjem a kollégákat és oktatókat. Olyan közegben tudok dolgozni, akikkel egyrészt nap, mint nap szívesen dolgozom, másrészt, akikkel sok nemes célt meg tudunk valósítani. A pozíció betöltésével kapcsolatosan motivált még, hogy milyen új dolgokba tudunk belekezdeni, hogyan tudjuk jobbá tenni az Egyetemet, ez egy fontos szempont volt. Másrészt fontos volt az is, hogy a vezetőséggel fejlesztő, alkotó munkát tudjak végezni.

DVI: A szakirányú továbbképzések és a Doktori Iskola az Ön hatáskörébe tartoznak. Erre vonatkozóan mik a rövid és hosszú távú törekvései a Vezetésnek?

SZR: Két kérdés – a Doktori Iskola illetve a szakirányú továbbképzések vonatkozásában.

A szakirányú továbbképzésekkel kapcsolatban úgy gondolom, hogy nagyon sok lehetőségünk van. Nyilván racionálisan kell meghatározni azokat a területeket, amelyeket el tudunk indítani, nem tudunk egyszerre mindent megvalósítani. Viszont vannak azok a területek, amelyeken erősíteni kell. Terveink között szerepel többek között egy „Energiajogi és természeti erőforrások joga” tárgyú szakjogász képzés előkészítése és elindítása. Nagyon fontos célkitűzésnek tartom, hogy az eddigi eredményeinket fel is tudjuk mutatni és láttatni a köztudatban, amelyhez erőteljesebb marketing megjelenés és erőteljesebb személyes megkeresések is szükségeltetnek, abból a célból, hogy a már akkreditált képzéseinkre azok a hallgatók tudjanak jelentkezni, akik valóban érdeklődnek ez iránt. Az is fontos, hogy belső kommunikációval a jelenlegi hallgatóink felé is jobban nyissunk.

Fontos kiemelni, hogy az Alumni program is ide kapcsolódik, hiszen aki az Alumni programban részt vesz, már kedvezőbb feltételekkel vehet részt a szakirányú továbbképzéseken is.

A későbbekben az angol nyelvű LLM elindítása is középtávú célkitűzése lehet a Karnak, külföldi egyetemekkel történő együttműködés keretében.

Mi a célkitűzésünk a Doktori Iskolával kapcsolatban? Fontos hangsúlyozni, hogy a Doktori Iskola gyakorlatilag az Egyetem működésének az alapja, nélküle a Kar nem működhet. Olyan szellemi műhelynek kell lennie, ahol a legmagasabb szintű kutatások folynak, és a vezető oktatók azokon a speciális szakterületeken tudjanak oktatni, tárgyakat tartani, amelyek számukra valóban speciális tudásterületet jelentenek, és azt, hogy lehetőség szerint a hallgatók magas színvonalú, jól szervezett doktori képzésben tudjanak részt venni. Ez egyrészt tudományos műhely, másrészt van tennivalónk annak érdekében, hogy a munka és a hallgatók kiszolgálása a lehető legördülékenyebben működjön. Nyilván a doktori iskolának nem az a célja, hogy tömegesen járjanak hozzánk hallgatók, hanem hogy a legkiválóbb jogászok kerüljenek ki PhD fokozattal a Doktori Iskolából, akik a későbbiek során tovább vihetik az Egyetem jó hírét a közéletben is. Valamint arról se feledkezzünk el, hogy a Doktori Iskola egyben egy utánpótlásbázisa is az Egyetem későbbi oktatói generációinak. Egy stabil egyetemnek fontos, hogy saját nevelésű fiatal oktatói is be tudjanak csatlakozni a rendszerbe, akik később a saját oktatói állományt erősíteni tudják.

DVI: Az évnyitó értekezleten 3 kulcsszót emelt ki, úgymint *felelősség, együttműködés, támogatás*. Kifejtené ezeket bővebben?

SZR:

Örülök, hogy ez így megmaradt mindenkiben, hiszen alapvetően azért emeltem ki ezt a három kulcsterületet, mert nagyon sok kis alterület van rendszerben az Egyetemen. Ezen szervezeti egységek adott vezetőinek (például Dékáni Hivatal, Karrieriroda, Tanulmányi Osztály, Tanszékek, Könyvtár), az adott ügyintézőknek, mindenkinek, aki részt vesz az egyetem működtetésében, komoly felelőssége van, hogy a munkát, amit végez, szívvel-lélekkel tudja végezni, segítve az Egyetem működését. Azonban azt gondolom, hogy ez csak akkor valósítható meg, ha az egyes oktatók, a nem oktató kollégák, és a vezetőség között olyan együttműködés valósul meg, ahol mindig nyitva vannak az ajtók – legalábbis az én ajtóm mindig nyitva lesz, ha bárkinek problémája, javaslata, ötlete van, hogy a javaslatok a megfelelő helyekre kerülhessenek, az értékes gondolatok, elképzelések ne veszhessenek el. Másrészről a tanulmányi ügyek intézése során nagyon fontosnak tartom, hogy lehetőség szerint minden hallgatónak - bár sokszor számokról beszélünk, de minden hallgató egyén, individuum,

tehetség, - megadjuk azt a támogatást, amely akár csak egy e-mail elküldése vagy egy jó szó, amely valóban továbbléndíti őket karrierútjukon.

Részben erre is utaltam az előző gondolat körben. Ahhoz, hogy mind az oktatók, a nem oktató kollégák, mind a hallgatók képességeik maximumát tudják kihozni magukból, és elérhessék, amire vágnak, szükséges, hogy a vezetőség részéről a megfelelő támogatást megkapják. Személy szerint törekszem arra, hogy mindenki számára, ami tőlem telik, hatáskörömhöz képest a segítő támogatást, amit korábban oktatóként is, most is meg tudjam adni.

DVI: Mit üzen a végzett hallgatóink számára útravalóul az élethosszig tartó tanulás jegyében?

SZR:

A kutatás, a tudomány és a tudás iránti alázatot nagyon fontosnak tartom, hiszen nincs nálunk a Bölcsék Köve. Ebben a rendkívül gyorsan változó jogi környezetben és világban általános elég tudással sajnos senki nem rendelkezik. Azt gondolom, hogy mindenkiben meg kell lennie annak a nyitottságnak és a tudás iránti alázatnak, tudásszomjnak, arra vonatkozóan, hogy mindig keressük, hogyan képezhessük magunkat, hogyan tudjuk a tudásunkat bővíteni.

Ahogy a korábbiakban is, számomra mindig nagy örömet jelent, mikor egy volt hallgató akár valamilyen szakmai kérdéssel, akár valamifajta személyes problémával vagy csak egyszerűen egy jó szóért megkeres. Az elmúlt években, ha összeszámolom, könnyen lehet, hogy több ezres nagyságrendű hallgatóval találkoztam, akiket oktattam, de azt gondolom, hogy bárki, aki ezek közül megkeresett, mindig nagy öröm volt és természetesen válaszoltam is. Ez is jelzi, hogy az oktatásba fektetett munkának volt értelme, a volt hallgatóink picit vittek magukkal tovább az útra, és már nem volt hiábavaló a tevékenységünk. Bízom benne, hogy a továbbiakban is keresni fognak.

DVI: Köszönöm szépen az interjút és sikereiben gazdag éveket kívánok!

Az interjút készítette Dunás-Varga Ildikó, ÁJK Karrieriroda-vezető

2016. szeptember